

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Der er ingen tvivl om, hvad Venstre og Det Konservative Folkeparti har fået i disse forhandlinger. Det, jeg udtrykte, var, at udenforstående, når de hører på den her debat, så faktisk ikke kan forstå, at det er forligspartier, Venstre og Det Konservative Folkeparti, der udtrykker sig på den måde, som man gør her fra Folketingets talerstol, fordi det i bund og grund er en kritik af netop den måde, som regeringen fører politik på i dette land.

Hvis man skal være nogenlunde nøgtern – og det går jeg ud fra at Venstre og Det Konservative Folkeparti fortsat ønsker – så må der også være en lille bitte fornuft i, at man siger nej tak, når der er en så fundamental forskel på Venstres, Det Konservative Folkepartis og regeringens grundlæggende filosofi på netop de områder, som vi taler om i dag.

Jeg tror faktisk, at der er meget tvivl omkring den aftale. Vi havde en debat i går, som viste, at der i aftalen ikke står noget om, at private sygehuse skal indgå i en forsøgsordning med hensyn til, at patienter på områder som diskusprolaps og knæoperationer skal behandles. Der er det således, at der intet står i finanslovaftalen om, at det er privatsygehuse, der skal med ind i billedet. Ikke desto mindre fremfører man alle mulige steder, at det også gælder for privatsygehuse.

Med hensyn til de grønne afgifter har vi hørt, at der også er tvivl om netop den aftale.

Og derfor tror jeg nok, at alle er klar over – også i befolkningen – at der ikke er meget lighed mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti og regeringen udadtil, men når det endelig kommer til stykket, så er der det åbenbart alligevel, når man kan indgå et finanslovsforlig, der er så grundlæggende for samfundet og så ødelæggende for samfundet som det forlig, der foreligger i dag.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu synes jeg, at partierne bag finansloven selvfølgelig skal passe på ikke at snakke sig fra hinanden på forsvarsområdet, før man overhovedet er begyndt at forhandle. Jeg vil godt understrege, at den afslutning, som hr. Bjørn Elmquist kom med i sin sidste korte bemærkning, synes jeg lyder meget fornuftigt, nemlig at nu får man en analyse af forsvaret, men derefter vurderer man, hvad der er behov for, og så bagefter sætter man tal på.

Det synes jeg er meget fornuftigt, for forsvarsdebatten har altid fokuseret alt for meget på tal i stedet for, at udgangspunktet har været: Hvad skal vi bruge, hvilken kvalitet skal det have, hvilke opgaver skal det løse, og hvad koster det? Og dér må jeg så sige, at det er klart, at kan man få det samme for en billigere penge, så er det jo godt, men koster det flere penge, fordi Den Internationale Brigade f.eks. kommer til at koste mere, så må man så også være villig til at sætte flere penge af til forsvaret.

Det er netop den diskussion, man får bagefter, når man har foretaget analysen og afgjort, hvilke opgaver der er. Jeg synes egentlig, det er godt, at vi har fået vendt det om, så man i stedet for procentdiskussioner får en opgavediskussion og en kvalitetsdiskussion og så sætter beløb på bagefter. Kan forsvarsforhandlingerne køre efter den linje, så ser jeg såmænd med fortrøstning frem til et resultat også mellem de partier, der nu har indgået aftale om finansloven.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Villy Søvnald kom jo med et tilbud, som det er vanskeligt at afslå, nemlig tilbudet om at få allierede, og det skal man jo være forsigtig med at vise fra sig. Det kan man hurtigt opdage at man har brug for.

Jeg tror, at hr. Villy Søvnald sammen med sit parti kunne gøre en udmærket indsats, hvis han ville erkende, at det, der holder forsvarsforligskredsen sammen uanset ganske forskellige udgangspunkter, er spørgsmålet om at se på, hvad det er for nogle opgaver, der skal løses, før man ser på, hvor meget det er, der skal spares.

På det punkt er jeg fuldstændig enig i det, hr. Peter Duetoft sagde, for det er utrolig vigtigt, at vi prøver at tage udgangspunkt i: Hvad er det, sikkerhedspolitikken kræver af os? Hvad er det for nogle muligheder, vi har for at øve en indsats, som kan gavne Danmarks sikkerhed? Og den behøver jo ikke bare at være af militær karakter. Der kan i høj grad være tale om ikkemilitære opgaver, sådan som verden ser ud i øjeblikket.

Så mit forslag til hr. Villy Søvnald – hvis tilbudet om at være allieret er alvorligt ment – er, at SF melder sig ind i den kreds, der ønsker at diskutere forsvarets kommende opgaver og forsvarets struktur og gør det uden nogen forudfattede meninger, uden ultimative krav. Kort sagt til hr. Villy Søvnald: SF bør sætte sig tungt på skødet af forsvarsministeren, så det er umuligt at komme uden om SF ved forhandlingerne.